

L'edició d'aquest llibre ha comptat amb el suport de:

© Marc Granell Rodríguez 2015
© Dibuixos: Paulapé
© Tria i introducció: Josep-Vicent Garcia Raffi
Correcció: Juli Jordà

© Andana Editorial
Av. Aureli Guaita Martorell, 18
46220 Picassent
andana@andana.net
www.andana.net

Imprés a Gràfiques Martí

1a edició: juny de 2015
3a edició: setembre de 2024

ISBN: 978-84-16394-09-8
Dipòsit legal: V-891-2015

Prohibida la reproducció,
distribució, comunicació pública
o transformació d'aquest llibre
sota cap forma ni per cap mitjà
sense l'autorització escrita de
l'editor. Si necessiteu fotocopiar
o escanejar algun fragment
d'aquesta obra podeu adreçar-
vos al Cedro (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04
47). Tots els drets reservats.

 vagó de versos

La vida que creix

Marc Granell
dibuixos de Paulapé

Tria i introducció de
Josep V. Garcia

El poeta rebel

Marc Granell va nàixer el 1953 al bell mig del barri de l'Eixample de la ciutat de València. La seua infantesa transcorre entre el mercat de Colom i la Gran Via, entre les classes del col·legi del Pilar i l'acadèmia Barreira, l'escola d'art on estudiaven ell i el seu germà Manel. Marc es va dirigir cap a l'estudi de la llengua, s'inclinà per l'escriptura, i Manel cap a la pintura, s'especialitzà en il·lustració.

Per tant, va ser a l'adolescència quan el jove Marc va sentir atracció per la literatura. El seu primer poema el va escriure amb quinze anys! Tanmateix, en aquell moment de prohibicions, ho va fer en castellà, que era l'idioma habitual i d'educació de Marc. Després del batxillerat va cursar estudis de filosofia i filologia, i fou en el món universitari on va fer el canvi decidit cap al valencià com a llengua de relació i de vida literària. Va ser en aquell ambient on va conèixer altres escriptors que començaven com ell; i tots plegats van renovar el panorama literari valencià. Des de sempre ha compartit l'art de la tertúlia amb amics, escriptors i gent de la cultura, com a home comunicatiu que és. Marc Granell, sent una persona que creu en el diàleg literari i en la potenciació dels nous poetes, ha participat en la creació de

revistes literàries, col·leccions poètiques, premis, entre altres, que obrin el camí als escriptors nous.

La vida diària del poeta transcorre entre el seu Eixample nadiu i el cor de la ciutat vella de València. Sempre fidel al nostre idioma, li dedica també el seu treball professional com a corrector i traductor de la Diputació de València, i per a diverses editorials. El primer llibre que va publicar fou *Llarg camí llarg* el 1977, que va guanyar un dels premis més prestigiosos del país, el *Vicent Andrés Estellés*, un dels poetes que més admira. Fou la primera obra de les més de vint que ja ha publicat. A més, és un poeta inclòs moltes vegades en antologies, com correspon a una figura clau de la nostra literatura contemporània. L'han traduït a diversos idiomes i les seues composicions les han musicades cantants i agrupacions corals. Granell també és un escriptor que fa crítica literària en revistes i diaris perquè està atent a la literatura que l'envolta.

Marc és fonamentalment un poeta que creu que la poesia és un mitjà d'autoconeixement i de comunicació. I que els joves necessiten i tenen dret a una bona formació, entre la qual hi ha l'educació literària. Per al nostre escriptor, la poesia és el rovell de l'ou d'aquesta educació, i hi contribueix escrivint també per al jovent. El 1993 publicà *L'illa amb llunes*, amb il·lustracions del germà, i de llavors ençà no ha deixat d'escriure per als lectors joves. N'ha publicat cinc volums i ha esdevingut el poeta

valencià viu més llegit a les aules. Realment, a Marc Granell li agrada el contacte amb els lectors més joves i li interessa l'opinió que tenen dels seus poemes en escoles i instituts. És freqüent veure'l a les aules que organitzen recitals dels seus poemes o rebre, com a homenatge, llibres amb els seus versos il·lustrats pels lectors joves.

D'una altra banda, Granell és un poeta pessimista, tancat en el seu interior, que expressa la desolació, la solitud de l'ésser humà, a vegades des d'un punt de vista irònic, tot i que aquesta faceta es veu més en la poesia que ha escrit per als adults. És el poeta que escriu a la cambra on va nàixer, allunyat del brogit extern de la ciutat de València i amb la mirada perduda a l'interior de l'illa de cases. Però també és un poeta compromès i rebel que baixa al carrer i escriu sobre les coses que creu, denuncia les injustícies quotidianes i les misèries continuades.

Hi ha lectors que veuen la poesia de Granell massa dura, per la mirada crítica que té de la gran fira que és el món. Però el poeta viu també de l'esperança, de la solidaritat, de l'afecte cap a l'ésser humà, cap al país. Els seus versos denuncien un món globalitzat i injust, però també celebren l'alegria de poder-lo canviar. Des de ben jove és un enamorat de la poesia i creu fermament que ajuda a canviar les persones i que, després, les persones podran modificar el món i el faran millor, més lliure i més just. I en aquest procés, l'amor és la força transformadora. Com li va pas-

sar a ell, i va necessitar cantar el seu amor a Versos per a Anna. Uns versos en positiu d'un poeta que creu en l'amor i abandona el desamor, tan cantat per poetes i músics. I és aquesta mirada poètica de l'amor la que el fa còmplice de tants lectors joves.

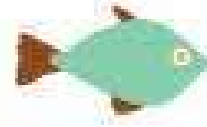
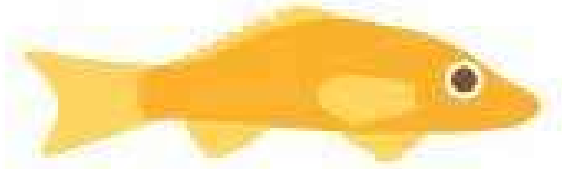
I en el nou món que vol el poeta sabem que la lectura, els llibres, de paper o digitals, en pantalla o manuscrits ens seran imprescindibles perquè són el nostre cor. Sabem que la poesia és necessària, com ho és, evidentment, la lectura, el llibre, que és per a un escriptor, per a un lector i per a un llibreter, sa casa, el cor, la vida.

Marc Granell és un dels poetes més estimats, respectats i llegits en la nostra llengua. És un poeta que commou en qualsevol dels seus versos perquè parlen de la vida que creix.

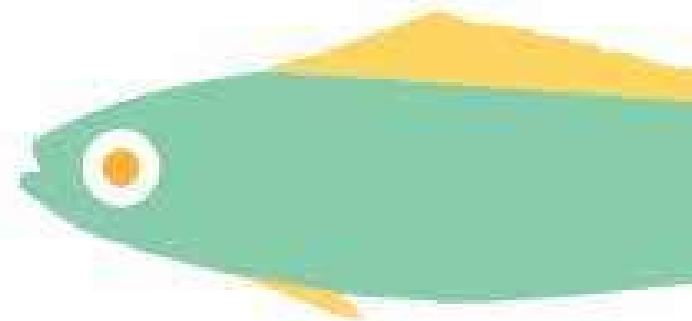
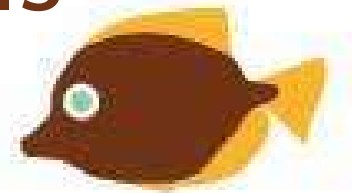
Josep-Vicent Garcia
Universitat de València

Poemes de Marc Granell

Postals

Temps

La terra és vella.
I l'home no sap ja
quants segles fa que somnia.

Ha inventat déus
i ciutats
i monedes
i l'amor que li fa creure's més àngel,
més innocent, més víctima.
L'oblit.

La mar és vella.
I l'home no sap ja
quanta cendra fa que té por.

Naixement del dia

El sol s'eleva,
sobre la mar,
taronja i llima.

Entre bolquers
d'or i de sal
la llum naixia.

A la tardor

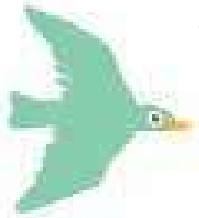
El cor és una pedra que canta i respira,

un racó de mar que recorda,

un fil de cel que somia.

Una fulla
que cau,
a la tardor,
callada,

sola.

Platja

Immòbil el sol,
la mar immòbil.

Cau la vesprada
sobre l'arena muda.

Hi ha cossos que juguen
rialles d'ivori.

Algú passeja tèrbol
l'horitzó humit.

Te'n vols molt lluny
i, tanmateix, gaudeixes
el lloc que ocupes
dins aquella mirada.

